

bekvæmmere for Befolkningen, nemlig det nuværende 3die Kronborgske Distrikt. Der er en anden Betragtning, jeg ligeledes vil gjøre gjældende, da den væsentlig hænger sammen med Gudsforvalterforretningerne. Det er en Nødvendighed at have en stedlig Mand, som er tilstrækkelig inde i Forretningerne, som er i Stand til at kunne se paa, hvad der forlanges af ham, og som er i Stand til at afgive Erklæringer, hvilket ikke saa sjældent fordrer. Det ærede Medlem maa nemlig ikke tro, at disse Forhold, der skrive sig fra gammel Tid, ere saa rene og klare, at der ikke meget jævnlig endog er Spørgsmaal om at komme tilbage dertil, ja der er end ikke saa sjældent Spørgsmaal om at faae Retstrætter ud deraf. Navnlig for Embedsmanden i Frederiksborg er det en meget besværlig Del af Embedsforretningerne at skulle afgive Erklæringer over dette eller hint Tilfælde, som Administrationen skal afgjøre, og som man naturligvis ikke er i Stand til at afgjøre uden at have Folk, som kunne se, som ere i Besiddelse af de behøvrige Aktstykker og Dokumenter, og som kunne have en velbegrunder Mening om deres virkelige Sammenhæng. I Forbindelse hermed skal jeg nævne, at det heller ikke er nogen ubetydelig Fordel for Befolkningen, at den har de Dokumenter, som vedrøre deres Eiendomsforhold, samlede i Amtsarkivet paa Esrom, idet, som jeg nævnte, den største Del af Statens Arvefæstegods ligger under Esrom Amtstue. Der er Arkivet fra gammel Tid, og det maa vistnok ogsaa helst være der, da det vedkommer samtlige disse Arvefæsteeiendomme. Det ærede Medlem mente, at det var temmeligt ligegyldigt for Befolkningen, at Kronborg Amtstue bibeholdtes, ja, han mente endog, at det vilde være fordelagtigere, i det Mindste for en Del af Befolkningen, om den blev flyttet til Frederiksborg; men jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Ret i saa Henseende. Den Del af Distriktet, der ligger nærmest ved Frederiksborg, ligger uden Tvivl allerede under Frederiksborg Amtstue, og den Del af Distriktet, som han maatte nærmest tænke paa, idet han nævnte Helsing, nemlig Kronborgs Bestre Virk, har uden Tvivl meget sjældent Anledning til at komme til Frederiksborg, idet Befolkningen der, som det ærede Medlem ogsaa ganske rigtig bemærkede, vel oftest afgjør sine Forretninger i Helsing, maatte paa Frederiksværk, eller maatte snarest i Helsingør (Afbrydelse). Ja, de Beretninger, jeg har, gaa i alt Fald i den Retning. Jeg tror derfor, at det, Alt vel overveiet, maa siges baade at være i Statskassens velforstaaede Interesse og ligeledes i Befolkningens Interesse, at Kronborg Amtstue bevares. — Naar det ærede Medlem dernæst kom ind paa Spørgsmaalet om Lønningen og navnlig mente, at den Del af Motiverne, som vedrøre dette Punkt, ikke ere tilstrækkelige, skal jeg ganske vist erkjende, at Motiverne, for saa vidt angaar Boligen og Jorden, ikke ere saa fuldstændige, som de

burde være. Grunden dertil er den, at jeg, den Gang Motiverne skreves, ikke var i Besiddelse af de fornødne Oplysninger i den Retning; men jeg er nu i Stand til nærmere at kunne opgive, hvorledes Forholdet stiller sig. Esrom Amtsforvaltergaard eller Esrom Kloster, som det kaldes, er, som maatte de Herrer, der have set den, vide, en meget gammel Gaard, som fordrer temmelig betydelige Reparationsudgifter. Jeg skal oplyse, at den afgaaede Amtsforvalter har meddelt, at han aarlig har anvendt c. 300 Rd. paa Vedligeholdelsen af denne gamle Eiendom. Naar et saadant Beløb fremdeles skal anvendes, og naar Vedkommende derhos skal betale Skatter, Afgifter og Tiender — thi sjøndt det er et Kloster, hviler der dog Tiende paa adskillige af Jorberne — tror jeg, at han har betalt den Bolig, han faar, saa høit, at han neppe vilde komme til at betale den højere, hvis det var muligt for ham at leie en Bolig der paa Stedet. Hvad Jorden angaar, da er det Meningen saa at sige at halvere den. En lille Engstrækning paa 4½ Td. Land, der ligger lige ud for Gaardens Have, skal vedligeholdes ved Gaarden, hvorimod en noget fraliggende Strækning paa 7 Tdr. Land skal sælges, og fra den nuværende Mark, der er imellem 21 og 22 Tdr., skal der tages 10 Tdr., hvorimod de 12 Tdr. Land skulde lægges til Amtsforvalterembedet. Der forbliver altsaa 16½ Td. Land ved Embedet, medens omtrent 17 Tdr. Land blive solgte i Forening med Esrom Mølle. Man vil maatte sige, at 16½ Td. Land ikke er Lidt (Berg: Ja!); det er fuldkommen rigtigt, men dels kan det dog ikke give nogen overordentlig stor Indtægt, naar Driftsudgifterne skulle trækkes fra, og dernæst maa ærede Medlemmer heller ikke glemme, at der til Gudsforvalterforretningerne hører Muligheden af at kunne bevæge sig; dertil hører Nødvendigheden af Befordring baade for Vedkommende selv og for hans Folk til det, man i gamle Dage paa Godsene kaldte Udriderforretninger, hvilke paa ingen Maade ere ophørte, forbi Godsset er blevet Arvefæstegods. Jeg tror derfor ikke, man er saa overordentlig langt fra Sandheden, naar man siger, at Vedkommende har den Jord som Erstatning for de med Gudsforvalterforretningerne forbundne Befordringsudgifter. Jeg skal i den Henseende tillade mig at meddele, at den afgaaede Amtsforvalter, foruden at have hele Jorden, hvoraf Staten endda betalte Skatterne, tillige har havt en særlig Godtgjørelse af 300 Rd. foruden nogle Lønner Havre for at bestride de saakaldte Udriderforretninger. Jeg tror derfor, at man, naar Alt dette bliver renset og rengjort, ikke vil forundre sig over, at Embedet er sat til den Lønning, som er foreslaaet i Lovforslaget.

Berg: Selv om den Beregning med Hensyn til Jord og Bolig, som den meget ærede Finansminister nævnte, kunde balancere, saa har man dog de 4,750 Rd. ÷ et Beløb som Til-